

Виходять у Львові щодня (крім неділі і урочесних свят) о 5-ій годині по полудні.

Редакція і Адміністрація: уряди Чарнекого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковими.

Рукписи звертають ся лиш на окреме жадані і на зложенем обсяги поштової.

Рекламаціи неслибачтєві відляні від обсяги поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дневників пасажа Гавсмана ч. 9 і в п. к. Старостах на провінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ — 40

Поодинокє число 2 с.
З поштовою пересилкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ — 90

Поодинокє число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуації. — З Угорщини. — Про уступленє Победоносцева.)

Як доносять з Відня, ситуація все ще не вяснена і непевна. Ходять найріжніші погослоски, а між ними і та, що переговори в справі коаліції розбили ся. — Намістник чеський гр. Куденгове перебуває від суботи у Відні. Конфєрував там з ріжними визначнішими личностями, а між иншими з др. Крамаржем, дром Бернрайтером і перебуваючим тепер у Відні дром Еппінгером, провідником поступових Німців в Чехії. Та послідна конференція, як доносить Zeit, не довела до ніякого успіху. — Neue freie Presse доказує у вступній статі, що намірена чесько-польско-німецка коаліція розбила ся. Др. Еппінгер показав ся непохитним в своїй опозиції. Видко діяв протів Бернрайтера. — На дневнім порядку нинішнього засіданя палати послів стоять такі справи: дальша дискусія над віденьськими виборами, наглядчі внесєня в справі запомог і справа торгівлі збіжем на речинець. — Доносять також — як кажуть — з доброго жерела, що правительство предложит на однім з найблизших засідань палати послів

проект закона о знесеню службових урядничих кавчій. — В Кутній горі, в мешканю молодоческого провідника дра Пацака, відбула ся в суботу дуже важна конференція межі найвизначнішими представителями Чехів а дром Резеком. В тій конференції взяли участь: др. Пацак, Берноляк, Крамарж, др. Резек, представитель загального чеського комітету, др. Скарда і редактор Narodn-их List-ів Аниж. Здаєть ся, що на тій конференції прийшло до умови між правительством а Чехами на тій основі, що в заміну за внутрішній урядовий язик чеський одержать Німці новий поділ судових округів, з увзглядненем їх народних жадань і утвореня національних курий в чеськім соймі. В звязи з тим стоїть вість, що др. Кербер покликав до себе дра Еппінгера.

Magyar Nemzet оповіщує вступну статью написану голосним мадярским писателем Мавриєм Йокаем п. з. „Король і нарід“. В тій статі обговорює Йокай виголошувані майже кожного дня в угорекім соймі бесіди опозиційних послів, направлені протів короля і висказує з тої причини жалє. Підносить великі заслуги Монарха і єго великодушність супротів мадярського народа та славить память пок. королевої Єлисавети. Дальше зазначає, що під правлінням короля розвинула ся Угорщина, стала могутчою державою і уживає тревалого ми-

ра. Супротів того просить автор опозицію, аби занехала свого поведєня і не кидала в нарід підбурюючих покликів. Кінчить словами Деака: Всею можемо покласти на карту лишє не вітчину.

Перед кількома днями появила ся в німецкій прасі вість, що старший прокуратор синоду Победоносцев намірає уступити. Відбадьєнський кореспондент Frankfurter Ztg. розмавляв в тій справі з личністю, як каже, близько стоячою до Победоносцева, а та впевнювала єго, що старший прокуратор синоду цілком не єсть утомлений працею і не гадає уступати. Супротів довіря, яким тішить ся у царя Николая, не може бути бесіди о тім, аби єго віддалено протів єго волі. Безумовно треба числити ся з тим, що до кінця життя буде Победоносцев займать теперішній свій уряд. Єго наслідником буде імовірно перший єго помічник, Саблер, син Німця євангелика з балтійських провінцій: Росіянки. Недавно обходив він 35-літній ювілей службовий і по повороті з Неаполя був в Петербурзі витаний з великими почестями.

19)

ПОДОРОЖ ПО СИЦИЛІІ.

(Після Таймерта, Шинера, Брокка і др. зладив К. Вербин.)

IX.

Маларія. — Суспільна хороба Сицилії: маффія. — Каморра. — Суспільні відносини на Сицилії в старині; богатєтво і пужда в теперішних часах.

(Дальше).

Ціла Сицилія була в дуже сумнім стані. Сєла були в руках ворохобників, звязь межі містами була перервана, а навіть і в самих містах було дуже небезпечно, бо ніякому невільничови не можна було вірити, а вільна голова користала з розладу та рабувала і убивала при кожній нагоді.

Позаяк ворохобникам не удало ся дістати в свої руки якогось міста, то Трифон вправ на гадку оснувати собі кріпость яко середок і опору ворохобні а заразом і королівску резиденцію для себе. Він вибрав собі на то стрімку вижину, що лежала на яких дві милі від полуднево західного побережа, недалеко від того місця, де нині єсть місто Кальтабелльотта. Тота вижина, де було сикелійське село, звала ся Тріокаля, ніби задля того, що мала три

красні прикмети: укріпленє з природи положєне, подостатком води і дуже урожайну околицю, де особливо удавав ся виноград. Заким взяв ся до ставленя своєї твердині, вислав до Атеніона приказ, щоби той зі своїм войском ставив ся в Тріокалі. Римляни сподівали ся, що задля супротицтва межі обома королями невільничів, з котрих Трифон був більше розумілий а Атеніон мав далеко більше здібностей, прийде до якогось роздору. Але Атеніон в інтересі єдности не спротивив ся, піддав ся приказови, і не зважаючи на себе самого, призвав Трифона своїм королем.

Трифон обвів тоді Тріокалю муром і глибоким окопом, вибудував собі королівску палату і заосмотрив кріпость обильно запасами великого рода. Яко відзнаку своєю достоїцтва прибрав він. ношу найвисших римських урядничів і велів супроводжати ся ліктерам. Наконєць вибрав найрозумніших і найанатніших невільничів і утворив з них сенат. Ся мішанина римско-рєспубліканської форми з азийським деспотизмом, була дуже дивним з'явищем. До того прилучило ся ще й то, що Трифон поклонив ся Палікам, національним богам Сикелів, котрі, що правда, були також і богами покровителями невільничів, та зложив ім в жертві з вдячності за свій успіх пурпурову одежу.

З весною 103 року вислали Римляни пропретора Л. Ліцінія Люкуля з войском, в силі сімнайцять тисячів мужа на Сицилію, щоби зробив кінєць державі невільничів. Трифон хотів обмежити ся на оборону Тріокалі, але Атеніон спротивив ся тому, щоби зами-

кати ся в кріпости і тим зрікати ся цілого краю зі всею помічю від него, і так бути змушеним скорше чи пізнійше піддати ся. За єго порадою вибрало ся войско невільничів, як кажуть, в силі сорок тисячів мужа, в похід протів пропретора, і приняло битву. Римляни побідили по страшній борбі внаслідок вєшности своєю способу войованя. Атеніон, що боров ся як герой, тяжко ранений, лєдві з тяжкою бідою втік серед темноти ночи. Двацять тисячів невільничів погубило на місци, а прочі з Трифоном втекли до Тріокалі.

Побиті були так знеохочєні, що Люкуль, як би був енергично використав своєю побіду і погнав ся був в слід за втікачами, був би вже тогди закінчив війну. Коли наконєць девятого дня з'явив ся під Тріокалею, невільничики вже опамятали ся з поразки і ставили так завзятий опір, що Люкуль по кількох стячках відступив від облоги кріпости. Від тої пори не робив він вже нічого а невільничики набрали знов довіря в свої сили, і вражєне римської побіди затерло ся борзо. Люкуля, коли вернув до Риму, ставили перед суд віби то за продаїність, і засудили.

Щє менше як Люкуль міг вдяти єго наслідник, претор Сервілій. Невільничики виступали далеко сьмільйше як давнійше, аж ось помер Трифон, і королівська власть перейшла на енергичного Атеніона. Атеніон перейшов в поході цілий остров, здобував всілякі міста, і мало вже що бракувало, а був би дістав в свої руки місто Мессану. Сервілій сидів тихо, а навіть, як кажуть, невільничики раз єго побили.

Н о в и н и.

Львів дня 18-го падолиста 1902.

— **Важне для катихитів і тих, що учать релігії в народних школах.** Третю часть практичного провідника для катихитів, в котрій пояснює ся наука релігії для 5 і 6 степеня зглядно для 3 і 4 класи народних шкіл, можна набути в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійській у Львові по ціні 2 К 40 сот., з поштовою пересилкою о 20 сот. більше. Першу і другу часть той книжки можна набути рівнож в згаданих книгарнях по ціні 2 К 40 сот., а з пересилкою поштовою о 20 сот. більше.

— **Земля на продаж.** В Маняєві, повіта золочівського, царцелює ся фільварок около 600 моргів, в тім 350 орного поля і корчунку, 50 моргів сіножати а 200 моргів ліса. Земля пшевична. Ціна від 400 кор до 500 кор. за морг. Млин водний на 4 камені. На корчунку дуби. Зголошєня до о. Филемона Тарнавського, пароха в Маняєві, п. п. Оліїв.

— **По своїм весілю згоріли.** З Будапешту доносять про таку страшну подію. В громаді Кальна-Розтока, ушгородського комітату, відбувало ся недавно тому весіле господарского сина Франца Коца, що перед кількома неділями вернув з войска, з богацькою дівчиною Єлисаветою Грушка. На весілю як звичайно, а тим більше у богачів на Угорщині, гості і молоді частували ся вином до пізна, аж по півночі полигали всі спати, а молоді, як то буває у тамошних селян, пішли на вишку в сіно. О 6-ій годні рано стали бити дзвони на тривогу, а коли люди повибігали з хат, побачили, що Коцова хата стоїть ціла в огні. Всі, що спали в горючій хаті, повтікали, а на молодих забули. Та й вирочім годі вже було їх ратувати. Коли огонь пригашено, знайдено молодих згорівших на вуголь. Підозріне впало на давну любовку молодого Франца, що то она підпала хату, але она змогла поставити доказ своєї невинности і єї пущено на волю. Дальше слідство показало, що хата займила ся від розпаленої печи.

— **Намірене самоубийство.** Оногди около години 9-ої рано при улици Божиичій найдено лежачого на землі мужчину з прострілєними грудьми. В незнакомім, одітім в цивільну одіж

пізнано жовніра 11 полку артилерії Івана Парадюка. Поготовіле ратункової стації відвезло десперата до гарнізонного шпиталю. Житю Парадюка грозить поважна небезпечність. Причиною самоубийства має бути знеохота до жити.

— **Хто хоче, щоби єму волосє ставало на голові,** нехай прочитає слідуєче оповіданє людини, котра лиш якимсь чудом уишла смерти з рук убийника. Дня 10 с. м. судив суд в Парижи молодого, несповна 20-літнього, горлоріза, Лясіє, котрий дня 1 півтіня звабив до свого помешканя господиню дому паню Діпон, 60-літню жєнщину, щоби там єї убити і відобрати від неї гроші, які она того дня призбирала за чинш. За сьвідка ставала сама пані Діпон, котра мимо страшних мук і тяжкого покалічення в ріжний спосіб остала ся при житю, вилічила ся і так розповідала перед судом про свою страшну пригоду. Лясіє попросив єї, щоби она рано о 10 годні прийшла сама до него по чинш, бо знав, що о тій порі не буде вже ніякого чиншівника дома. Скоро лиш Діпон увійшла, Лясіє кинув ся на ню і стрілив до неї в голову з револьвера, а відтак став мучити. Пані Діпон казала: Лясіє удав, що хоче мені платити банкнотом на сто франків і жадав, щоби я єму з него здала. Я ще не мала часу й „ов“ сказати, як він вже приступив до мене, приложив револьвер до голови і впакував мені в голову з правого боку дві кулі. При тім говорив тихо, лагідно, щоби не наробити крику: Ну, тепер чєй будете вже вдоволені, чєй вже буде з вас. Я вхопила ся камінної плити на комоді, щоби не впасти і стояла мимо того, що мала дві кулі в голові. Він тогда зайшов з лівого боку і вдарив мене з цілої сили кулаком в лице, щоби мене перевернути. Потягнув мене аж до своєї постелі і сів на мене як на коня. Я казала тогда до него: Змидуйте ся, пане Лясіє, не убивайте мене; благаю вас задля моїх діттих. Але він здушив мене колінами і притиснув до землі, та взяв ся до мене, як той лев. На хвильку випростував ся і держачи мене одною рукою, сягнув другою по молоток, що лежав на єго постелі і оттуг — бідна жєнщина показала при тім на ледви що загону рану на своїй старій голові — вдарив мене страшенно в ухо, а тут другий раз в чоло. Ше й тепер видко діру на чолі. Відтак взяв знову револьвер, котрий тимчасом поклав був на під-

логу і стрілив до мене знову, одну кулю ось тут в шию а другу в голову. В сїм місци видко ще близну. Опісля вхопив мене обіруч за горло і став душити. Я стала при тім трохи кричати: ой, ой! і хотіла кликати на поміч. Але я не могла, бо він ще більше душив мене. Єго пальці таки аж влізли мені в тіло. Причїм удало ся мені вхопити єго за один палець зубами, і я стиснула їх, а він тоді до мене: О ні, так не робіть! Пустіть мене, то я вас пущу! Я єго пустила, а він тоді взяв ся ще більше мене душити. Ах мої панове прєязні, що я тогда витерпла! Як мене то бодало, коли він душив мене за горло! Я не годна вам того розповісти. Торгав мене, сіпав, душив, натягав горло так, як ту гумову руру, котру хтось хоче розірвати. А я вже могла лиш тихо хорчати: Хе! Ой! Хе! Ой! Коли побачив, що не може мене задушити, взяв хусточку, що лежала приготовлена коло молотка на єго постелі, роздер мені нігтями зуби і вдарив кулаком в лице, щоби мене змусити розтворити щоки, а при тім сказав сердито до себе: Старе стерво! Таке жилаве, що годі єго убити! Сказав то тихо сам до себе, ніхто того не чув, лиш я сама. Ніхто не прибіг мене ратувати, не було і живої душі. Він окинув тоді хусточку як би шнурок і хотів мені заложити єї на шию. В тій ціли вхопив мене за ухо і підніс голову до гори. Ах, як страшно мене то бодало. В одно ухо вдарив мене молотком, в друге стрілив. Моя голова була ще лиш як би закровавлена колода. Я вже не могла більше боронити ся і удала, що вже не жию. Але я ані на хвильку не стратила притомности. Два рази брав він мене за живчик, а що не міг єго досмотрити ся, гадав, що я вже змерла і пустив руку. Я прикинула очи, але все виділа. Я чула, як він приступив до комоди, висипав з нові мононки гроші на мисочку, убрав ся в чисте біле і вийшов... Через цілий час того оповіданя Лясіє мовчав, аж коли Діпон скінчила оповідати, він зачав єї перепрошувати і казав, що він робив то все, бо хвилево зійшов був з розуму.

— **Божевільний в церкві.** В неділю дня 9 падолиста збожеволів в коломийській церкві гончар Андрій Лутник. По скінченім богослужєню став він свистати ріжні релігійні піснї та горячо молити ся, вшєвняючи всіх, що він став „за ксьондза“.

Той соромний хід війни спонукав наконець сенат вислати в 101 році на Сицилію коззюля М. Аквілій, здібного войска з конзулярним войском. Аквілій побив Атеніона у великій битві і убив єго самого в поединку. По сій поразці на мали вже невільники відваги ставати до борби в овертїм поли і повтікали до своїх кріпостей, а тимчасом Аквілій вів борбу енергично дальше і здобував одну кріпость за другою. В борбі з ним згинуло трицять тисяч невільників. Послїдній відділ в силі тисяч людей взяв Аквілій до неволі та привіз до Риму, щоби они там для увеселєня римского народу бороли ся в цирку з дикими звїрами. Розповідають, що ті хоробрі люди волили в очах народу самі собі смерть робити і пробивали ся мечами.

Тим закінчила ся та ворохобня. Добробит острова спрочно потерпів і треба було довгого часу, аж уржайний остров підніс ся знову яко-тако по тих ударах. Але в ладі господарки невільниками знову не змінило ся нічого. Коли в трицять літ пізнійше аворохоблені невільники і глядіатори під проводом Спартака путошили Італію, заворушило ся було також і межі невільниками на Сицилії, але тоді вже не допущено до того, щоби ворохобники перейшли і на Сицилію, а сицилійські невільники по страшних досьвідах в обох ворохобнях не мали відваги виступити самостійно. Та й властители невільників і претори мали ся більше на бачности як давнійше.

По здушеню другої ворохобні видано закон, котрий під карою смерти забороняв кождо му невільникови носити при собі яке небудь оружє. Закон той виконувано так строго, що претор Доміцій велів одного пастиря, котрий списою уживавою на польованю забив дика, прибити на хрест. „Може бути — каже на то Ціцеро, один із найбільших чоловіколюбців рим-

ского народу — що то буде комуєь здавати ся великою лютоєстю, я не хочу ізза того перечити ся, але то лиш можу сказати, що Доміцій волів бути лютим в караню як легководушним у вибачуваню. Лад, який завели претори і карність панів зарадили тій небезпечности воен з невільниками так, що з тої провінції не може вийти ніяке домашнє лихо.

Істория ворохобні невільників на Сицилії в стариві єсть з деяких зглядів вельми поучаюча. Она показує ту сумну правду, що найбільшими ворогами людей така самі люди. З неї видимо, до як страшних наслідків може гнет тих, що мають власть і материяльну силу за собою, але з неї видимо заразом і те, на чім кінчать ся подвиги тих, котрих лиш сама розпука спонукає станути до власної оборони. Бувають хвилі, в котрих волота і люди неволі покажуть ся здібними і до найбільших подвигів, до найбільшого геройства, але на тім і конєць, бо людем, в котрих натуру віло ся за глибоко пята неволі, брак тої внутрішної сили, котра би їх удержала на тій висоті свободи, на котру они хвилево вибють ся; ім брак тої провідної гадки, котра держить людей в їх стремленях; они не видять ясно остаточної ціли своїх подвигів а дятого не вміють і не можуть використати своїх хвилевих успіхів та користних обставин а остаточний конєць буває таки, що давна неволя чи в сякій чи такій формі вертає назад. До дійсної свободи не можна лиш вибати ся, треба ще й виховати ся до неї. Лиш тотя суспільність, той нарід може стати свободним, котрий виховав ся до свободи.

За далеко би нас то завело, якби ми тут хотіли згадувати про всі ті великі події історичні, котрих сліди остали ся на Сицилії аж до нинішного дня. В наших часах говорить ся дуже багато о поступі, новім ладі і т. п.,

а як мало зважає ся на то, що дійстно поступ в розвою людскости взагалі іде незвичайно поволі. Сила звичаю і навички має вже на поодинокого чоловіка незвичайно великий вплив, а тим більший на цілу суспільність або й цілий нарід і годі єї не то вже відразу але хоч би й по довшім часі зложити, змінити або таки зовсім спєрти. Нинішні відносини на Сицилії дають нам найліпший примір того. Стародавних невільників і римских властителей більших посілоєстий та арендаторів вже давно нема, але за то суть все ще нові невільники, нові властители великих посілоєстий і нові арендатори. Та й війна невільників все ще веде ся, лиш она нині мала і знана під назвою бригантізму.

Господарство рільне на Сицилії, хоч вже й при помочи машин, веде ся все ще майже зовсім по давному. На цілім острові суть лиш властители більших посілоєстий і сільска голода, котра живе в найбільшій нужді. Той маленький ґрунт, на яким сидить сицилійський селянин, не годен єго виживити і він шукає зарібку на більшій посілоєсти. Але властителя більшої посілоєсти нема в єго маєтности. Він коли не живе де в Римі, Фльоренції, Венеції або Парижи, то бодай в Палермі або котрімєь иншим більшим містї на острові. Знатоки сицилійских відносин кажуть, що більша часть властителей більших посілоєстий ніколи не виділа своїх ґрунтів і не знає про них більше нічого як лиш то імя, що надає ім шумний титул шляхотський, та посесорів (gabelloti), котрі управляють ті ґрунти і платять ім річний чинш. Такий посесор більшої посілоєсти наймає ґрунт звичайно на шість літ і знов від себе віднаймає часть з него меншому посесорови, або обрабляє єго при помочи найманих до роботи селян. Посесорови байдуже про то, як він той ґрунт обрабляє; він же не буде на

— **Наслідки темноти.** Селяни з околиць Станиславова вибирають ся на жнива на Буковину і за літо одна родина заробляє около 200 К. Оноді повернула одна родина з під Станиславова домів, з тим пересвідченням, що везе з собою 100 зр. Але яке було розчароване селянина, коли при виміні банкнота дістав дрібними лише 100 К, бо несовісний працьодавець дав неписьменному селянинові замість зароблених 100 зр. лише 100 К. — Подібна подія приключила ся дня 10 с. м. в Чернівцях. Селянин Вахнюк з Кичери продав жидам бика за 75 зр., а жида замість п'ятдесять зр. дали ему банкнот на 50 К. Старий Вахнюк не розумів, що то є, аж дома ображував ся, що бракує 25 зр.

Господарство, промисл і торгівля.

— **Ц. к. Дирекция залізниць державних** оповіщує: Дня 10-го с. м. отворено в окрузі ц. к. Дирекції залізниць державних в Пільні залізницю льокальну Радоніц-Дунав зі стациями Радоніц, Рогозец, Олашав і Дунав і перестанками Гестоб, Завербрун і Тішенбах. Стаді уряджево для загально руху, а перестанки тільки для руху особового і пакункового. Перевіз матеріалів вибухових зборонений.

— Перестанок Цігельгіген на шляху Маріенбад-Карльсбад поміж стациями Тенелец і Айх-Шіркенгамер отворено дня 9 падолиста с. р. для руху особового і пакункового. Біяти продає ся на перестанку.

— Сим доносить ся, що дня 15 с. м. привернено загальний рух на шляху Стрий-Гніздиців-Кохавина залізниці Стрий-Ходорів.

— Дня 15-го падолиста 1902 заведе ся на ново загальний рух на просторони між стациями Гніздиців-Кохавина і Стрий на шляху залізниці державної Стрий-Ходорів в окрузі ц. к. Дирекції залізниць державних в Станиславові поїздами особовими 3312 зі Стрия і 3311 з Гніздицова-Кохавина. — Розклад їзди поїздів особових згаданого шляху оповіщено вже афішами, а іменно в таблиці V б) як також в II зшитку кишеневого пляну їзди важного з 1 мая 1902.

Вім вікувати, отже дивить ся лиш на то, що би хвилезо витягнути з него як найбільші зиски. З селянином, котрий у него робить, не в'язе его нічого і він старає ся лиш визискати его роботу, користає з его нужди і потреби та платить дешево.

В давних часах, коли ще на острові панували Сарацени (Араби), люди бояли ся мешкати осібною, де серед поля, а збивали ся в села в більші громади. Той звичай остав ся і до нині і сицилійські селяни держать ся его уперто. Грунти довкола сіл тягнуть ся иноді на півтора, дві або й три милі далеко. Щоби вийти на роботу в поле і вернути назад домів, мусить господар зробити на день кілька годин дорози. Він не годен длятого обробити свого ґрунту так як потреба. На поли не хоче ні як мешкати, а за причину то подають також і то, що сицилійський селянин єсть дуже задрістний; він не хоче лишити жінки самої дома, коли вибирає ся на день або й на кілька на роботу в поли, лиш під дозором сусідів. Чи так, чи ні, але то річ невна, що сицилійські селяни не хотять ніяк поселювати ся в полях, а то утрудняє ім роботу і заробок. Роблено вже проби і декотрі властители більших посілости побудували були навіть хати в полях та хотіли поселювати в них селян, але то не удадо ся.

Сицилійський селянин єсть дуже темний і забобонний та дає ся легко затуманити і вижористати. В громадах, по селах і містах нема доброго ладу а вся управа спочиває по найбільшій часті в руках людей продайних. Страшенні податки гнетуть бідних людей а до того они ще й не можуть нігде знайти права, бо всюди верховодить продайність. Ті відносини стали ся причиною, що бідний а темний селянин на Сицилії видить всюди довкола себе лиш самих ворогів. Ворогом у него властитель

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 18 падолиста. Легка недуга Цісаря вже, як здаєть ся, минула і гостець вже цілком уступив. Мимо того Цісар ще кілька днів полишить ся в Шенбрун.

Відень 18 падилиста. На становище маршалка долішної Австрії наміряють деякі антисемітські послы підпирати кандидатуру кн. Ад. Ліхтенштайна; друга часть антисемітів підпиррає кандидатуру віденьського бурмістра др. Люегера.

Загреб 18 падолиста. З вчерашнім днем знесено наглі суди, заведені ще дня 3 вересня в причини противсербських розрухів.

Сиразуа 18 падолиста. Минувшої ночи охрестність міста Модіки знов була залита водою в наслідок повени. Рух залізничий застановлено.

Віндзор 18 падолиста. Король Едвард прибув сюди вчера о 7 год. вечером, а чверть години пізнійше приїхав там португальський король.

Надвілля.

Воїлякі купони

і вильосовані вартістні папери

виплачує без почислення провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. уприв. гал. акц.

Банку гіпотечного.

більшої посілости, бо то богач, ворогом посесор, бо той его безпосередно використовує, ворогом кождий, хто не такий самий як він, отже він видить поміч лиш в собі самім і пускає ся на бриганта. Краде збіжжє з поля або із злости нищить его, краде худобу, ловить богача і то називає „секвестрацією“ та жадає відтак виссокого окупу (pikatto), або наконєць допускає ся так простого убийства.

То все разом складо ся на Сицилії на такі відносини, яких нема нігде в цілій Европі, хиба ще трохи в полудневій Італії. Управитель більшої посілости або посесор, коли виходить з хати хоч би лиш на село, не то вже в поле, бере револьвер з собою. Хто іде з міста з більшими грішми, уважає на то, щоби не їхав сам лиш в товаристві більше людей. Знатнійші і впливовійші особи беруть собі ще й одного або двох карабінерів для безпечности. А треба ще й то додати, що Сицилійці з давен давна люблять носити якусь зброю при собі хоч би лиш ніж і дуже часто навіть самі межі собою залагоджують справу ножами. До звичаю Сицилійців належить і так звана „омерта“. Правдивий Сицилієць, коли якийсь з его товаришів проба его смертельно ножем, не виявить ніколи імени свого убийника. Але его приятелі, скоро власть державна не вишукає убийника, самі его вишукають і при найближшій нагоді відплатять ся ему за убитого. Оттакі нині відносини на Сицилії і правительство італіянське на дармо силує ся змінити ті відносини.

(Конець буде).

Виданя

Руского педагогічного Товариства.

Виданя без образків.

***Молитвенник народний** 30 сот., в полотно справлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка історія педагогії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I, III, IV. опр. по 40, без оправы по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітей 30 с. **Гордієнко:** Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олімпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Гулвера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родиви 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзінский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III клася гімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelarzy szkolnej 60 с. ***А. К.** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковський:** Батько і мати, двосьців з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дєреза 50 с. **Мапа етнографічна Руси-України** 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бєскида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Каппі 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макаруша:** Короткий огляд руско укр. письменства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітей 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітей 40 с., опр. 60 с. ***Оповіданя** для дітей 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбинський:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історії Руси-України.** 40 с. ***А. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Впечок:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борєчка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. А. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поєми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. ***Покарана Лож.** ком. дийка Кучальської 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчя.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. ***Дивні пригоди Комаха Санґвіна,** I. част. 40 с., опр. 70 с. ***Перша китичка** для малих дівчат, **Е. Ярошинської** 20 с. ***Малій співаник** 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед півтітів, комедія в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. ***Друга китичка** для малих дівчат, **Е. Ярошинської** 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві меглі,** **Королевського** 18 с., опр. 32 с. **Анґлійські казки,** 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., **Дума** про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки,** **Казка** про сонце та его сина; **Писанка** по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені зьвіздкою, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педагогічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецького ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійського ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і више в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату поштовою

За редакцію відповідає: **Адм. Креховенський.**

МІД десеровий
св'іжий
кураційний, в власної пасіки,
5 клгр. 6 К 60 с. franco.
Коріневич, ом. учит. Іванчани.

Агенція дневників
Ст. Соколовського
Львів, Пасаж Гавс-
мана ч. 9, — приймає
пренумерату і оголошеня до
всіх дневників краєвих і за-
граничних. В тій агенції на-
ходить ся також головний
склад і експедиція „Варшав-
ського Тижневника ілюстро-
ваного“. До „Народної Часо-
писи“ і „Газети Львівської“
може приймати оголошеня
виключно лиш та агенція.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинога богато ілюстрована
часопись для аматорів фото-
графії, виходить два рази на
місяць. Передплата чвертьріч-
но (6 випитів) 3 марки 75
сєниг. Передплату можна пе-
ресилати в австрійських ли-
стових марках. Адреса: Ver-
lagsbuchhandlung Gust. Schmidt
Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„НЕКТАР“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торгівлі і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ч. і м. закордоні дивізії Австро-Угорська.

Доставці Двора царско-російського

Кадорні доставці кор. Вол. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892.

Grand prix в р. 1900,

найкраща відзнака на загаль-
ній виставці в Парижі.

Grand prix

найкраща відзнака на виставі
в Антверпені 1894 р.

Золотий медаль

найкраща відзнака на виставі
в Штокгольмі 1897 р.

Ціни.

Ціна в коробках за одну коробку російської ваги (1 фунт. рос. — 410 грам.)

Вага кочки в фунт. рос.	№. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейлоу
1/2	15-20	11-—	10-—	9-—	8-20	7-60	6-70	5-80	5-20	4-30	6-70
1/3	7-60	5-50	5-—	4-50	4-10	3-80	3-35	2-90	2-60	2-15	3-35
1/4	3-80	2-75	2-55	2-25	2-05	1-90	1-70	1-45	1-30	1-10	1-70
1/5	—	—	—	—	1-05	—95	—85	—75	—65	—55	—85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаківанє безплатно.

XXXXXX

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Базерским
в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм
Ціна образа 6 корон разом
з поштовою пересилкою.
Набути можна у
Антоня Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

XXXXXX

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до
„Газети Львівської“, „Народної
Часописи“ і всіх інших часо-
писий приймає виключно лиш
ново отворена „Агенція днев-
ників і оголошень“ в пасажу
Гавсманна ч. 9. Агенція са
приймає також пренумерату
на всі дневники краєві
і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Нате цілком перероблене і збільшене виданє, повно.

В 17-ох дуже хорошо справлєних томах в шкіряних хребтах і рогах,
обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстрацій, карт
і картичків, 1000 таблиць і додатків, 152 ілюстрацій хромолітогр., 290 карт.

Брім того два томи доповнючі і один том списку (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літе-
ратским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як пінтора
мільярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавіший сучасний
твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєті, всі томи кивраз на сплату по
3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛАНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсманна.

СТЕЛЯ

найновіший інструмент сальоновий швейцарський, самограй, ноти металеві
без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболєвський годинникар у Львові,
площа Марийська (готель французский).